

V Českých Budějovicích 17. 2. 2022

Milí přátelé,

zdravíme Vás v době masopustní.

Dalo by se říct, že pod názvem masopust se skrývá celé období od Tří králů až do začátku postní doby. Oslavy masopustu byly vždycky společenskou událostí a lidé se při nich dobře bavili. Podle písemných zpráv víme, že masopust už lidi prožívali ve 13. st., pravděpodobně jej lidé znali i mnohem dřív. Masopust je vlastně ve srovnání s jinými svátky zvláštní svátek. Oblíbily si ho všechny vrstvy obyvatel, od nejchudších až po panovníky a ve městech i na venkově se od středověku organizovaly taneční zábavy a průvody masek.

Je to doba plná veselí, která předchází dlouhé postní době před Velikonocemi a svým názvem vlastně ten čas odříkání a postu předvídá. Vzpomenete si, kterým dnem vrcholí? Hlavní dny masopustu jsou ty tři poslední, od neděle do úterý, kdy obvykle nechybí smažené dobroty; víte, co máme na mysli? Koblihy a vdolky. Jinde to zase byl před úterým Tučný čtvrtek a Taneční neděle. Posledním dnem masopustu v každém případě je Masopustní úterý s průvodem plným masek, na který se účastníci průvodu scházeli ráno v hospodě a chystali si masky. Lidé v maskách pak obcházeli jednotlivá stavení a prováděli různé taškařice. V žádném domě nechybělo malé pohoštění. Víte, co dospělí často ještě před domem dostali? Bylo to „něco pro zahřátí“, takže průvod byl stále veselejší. Večer obvykle dorazil zpátky k hospodě, kde veselí pokračovalo, ale po půlnoci už se veselit nesmělo. Na ukončení oslav dohlížel rychtář obce, který po troubení ponocného, oznamující půlnoc, vyzval všechny přítomné, aby se v klidu rozešli do svých domovů. Zábava tedy utichla a začala Popeleční středa.

Za války byly bohužel takovéto oslavy a různé lidové tradice zakázány a ani po ní jim nebylo moc přáno. Přeci jen se ale k mnohým z nich lidé vrací. Masopustní veselí dostalo v pozdější době také podobu karnevalů pro děti, různých tanečních zábav a plesů, jen v posledních dvou letech se nemohou

konat kvůli covidu tak, jak by lidi chtěli. Vybaví se Vám nějaký masopustní průvod a na jaké masky v průvodu si vzpomenete? Nebo se Vám vynoří ze vzpomínek plesy a různé karnevaly, třeba pro děti? S kým jste tyto zábavy prožívali? Možná se vám vybaví i róby či masky, které jste na sobě měli Vy nebo třeba Vaše děti či vnoučata.

A co že následuje hned po Masopustním úterý? Ano, Popeleční středa. Tento zvláštní název je odvozen od popela, který se vždy udělá z větviček kočiček, které si věřící přinesli v předchozím roce do kostela na Květnou neděli. Určitě se hned vybaví těm, kteří chodili nebo chodí do kostela, popelec čili křížek udělaný popelem na čelo. Dostávali jste také na Popeleční středu popelec? Toto znamení, při kterém si uvědomujeme své lidské omezení a rozhodujeme se opět patřit Bohu, otvírá celou postní dobu. Vzpomenete si, jak dlouho trvá v katolické církvi postní doba? Je to 40 dní a připomíná nám, že Ježíš ve svém životě 40 dní prožil na poušti, kde jedl jen prostou stravu a připravoval se na své poslání mezi lidmi. Postní dobu lidé berou jako výzvu být lepšími, v něčem se změnit, něco si odříct, vlastně být víc pro druhé. V čem se třeba vám podařilo, ať už v postní době, nebo mimo ni, zlepšit nebo se zbavit nějakého zlovyku či špatného návyku? Jak jste toho dosáhli?

Většinou se nacházíte ve své životní etapě, kdy už se nemůžete dobrovolně rozhodnout, jestli si něco odřeknete, vzdáte se něčeho ve prospěch druhých nebo proto, abyste upevnili své postoje, svou vůli či svůj vztah k Bohu. Čím by tedy mohla být pro vás postní doba výzvou, když mnozí nejspíš namítnete: „Vždyť já už nic nemůžu.“? Tím, že můžete být pro druhé obohaceni svou jedinečností, tím, co jste prožili, vzpomínkami, o které se podělíte a také často tím, jak dáváte najevo svou vděčnost a jak snášíte to, že, řečeno slovy starých lidí, lepší už to nebude. A pak má také velkou cenu modlitba těch, kteří byli celý život se zvyklí modlit a modlí se i v domovech seniorů.

Víme, že to v této době nemáte lehké a často vám chybí blízkost lidí, které máte rádi nebo které jste poznali ve vašem dlouhém životě. Kéž vám vzpomínání na ně a na pěkné chvíle s nimi prožité zpříjemní vaše dny a přivedí naději a úsměv na tváři.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory

& Otec Tomas van Zavrel

Příloha 1:

Mezi časté masky v průvodu patřili medvěd (s medvěďárem), kůň, kozel, kominík, bába s nůši, smrtka, ras a mnoho dalších. Najdete mezi obrázky 10 rozdílů?

Příloha 2:

Odpočiňte si, zasmějte se a třeba i při vybraných vtipech si zavzpomínáte na vaše návštěvy karnevalů, cirkusu, plesů a tanečních.

Na karnevalu se potkají tři kamarádky a samozřejmě se hned musí pochlubit svou nápaditostí.

„Já jsem tady za tygřici,” oznamuje první.

„Já pro změnu za čarodějnici,” předvádí druhá s koštětem.

Třetí říká: „A já jsem tady za padesát korun.”

„Učil jsem se tancovat podle televize, slečno.”

„To je mi jasný, tancujete s poruchama!”

Stěžuje si slečna svému spolutanečníkovi: „Já tancuji valčík a vy?”

Na plese povídá mladá dáma svému tanečníkovi: „Nevadí vám, že tančíme v rytmu tanga a hudba hraje polku?”

„Ne, to je jejich věc, co hrají.”

Dámy se baví na plese: „Tak co říkáš toaletám?”

„Ještě jsem tam nebyla.”

„Poslouchej, ty děláš v tom cirkusu, nemohl bys mi opatřit pár volných vstupenek?”

„Mohl. A poslyš, ty děláš v té bance, nemohl bys mi opatřit několik volných tisícovek?”

Přeřeky z tanečních:

Dívka se den před začátkem tanečního kurzu chlubí partnerovi: „Rodiče mi o prázdninách koupili šaty z krajty!”

Tanečníci předváděli vrcholové taneční kremace.